

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Rusnac Evghenii Nicolai,

născut la 24 aprilie 1980, originar și domiciliat pînă la reținere mun. Chișinău, bd. Traian 23/1, ap. 303.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 ianuarie 2013 - pînă la 18 martie 2013 (instanța de fond);

2. de la 12 aprilie 2013 - pînă la 24 aprilie 2013 (instanța de apel);

3. de la 24 septembrie 2013 - pînă la 04 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 martie 2013, Rusnac Evghenii a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Rusnac Evghenii în beneficiul părții vătămate Struță Ion, prejudiciul moral în sumă de 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Rusnac Evghenii, la 22 august 2012, aproximativ la 15⁰⁰, aflîndu-se pe bd. Traian 23/1, mun. Chișinău, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane,

acționând prin înșelăciune, s-a apropiat de cet. Struță Ion, de la care sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a primit telefonul mobil de model „Atlanta”, în valoare de 1299 lei, cu nr. IMEI : „357341041510626”, după care cu bunul dobândit a părăsit locul faptei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței pe motivul blîndeții pedepsei stabilite, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Rusnac Evghenii să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar pedeapsa să-i fie stabilită ținînd cont de prevederile art. 34 alin. (1), 72, 82 alin. (2) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, dar careva concluzii nu a făcut, săvîrșind din nou alte infracțiuni, iar ultima a fost comisă în stare de recidivă. Astfel, în cazul recidivei condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu se aplică, iar instanța de fond urma să-i stabilească acestuia o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de cel puțin 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis. Totodată, menționează că stabilindu-i pedeapsa inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pentru comiterea infracțiunii cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu va fi atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect încadrînd acțiunile inculpatului Rusnac Valeriu în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile legii, individualizînd strict pedeapsa, ținînd cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului care anterior a mai comis infracțiuni, vina a recunoscut-o, s-a căit de cele comise, numindu-i-se o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a respins argumentul acuzatorului de stat cu referire la recidivă, fiindcă, conform art. 34 alin. (5) lit. (d) Cod penal - *la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art.111 și 112*, iar potrivit art.111 alin. (1) lit.e) Cod penal, „*se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea – după executarea pedepsei*”.

Astfel, inculpatul Rusnac Evghenii prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2010 a fost condamnat în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, însă neexecutînd pedeapsa stabilită, prin încheierea Judecătorei Botanica din 24 iunie 2011, pedeapsa numită a fost schimbată în arest, unde, executînd-o, la 25 august 2011 a fost eliberat.

Potrivit art. 88 alin.(3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv pînă la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculîndu-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității – calculîndu-se **o zi de arest preventiv** pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 62 alin. (1) lit. e) Cod penal, arestul ca sancțiune penală nu este prevăzut, astfel inculpatul după executarea arestului se consideră ca neavînd antecedente penale.

Reieșind din cele menționate Colegiul penal, a conchis că în speță nu este constatată recidiva, precum și careva impedimente la aplicarea art.90 Cod penal, nu sunt.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocînd temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrii contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocînd că la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorînd criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 7, 75 și prevederile art. 34, 82 Cod penal, iar în speță nu sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici unul din prevederile pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârea contestată în partea pedepsei, și anume că instanțele judecătorești urmau să stabilească starea de recidivă, cu aplicarea prevederilor art.34 alin.(1) și 82 alin.(2) Cod penal.

După cum rezultă din materialele cauzei inculpatul Rusnac Evghenii anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2010 în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.57).

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Botanica din 24 iunie 2011, inculpatului i-a fost înlocuită pedeapsa din muncă neremunerată în folosul comunității în arest, acesta executându-și pedeapsa în Penitenciarul nr.10 – Goieni, de unde la 25 august 2011 a fost eliberat.

Persoana se consideră fără antecedente penale numai după stingerea sau anularea lor.

Astfel, conform art.111 alin.(1) lit.e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât

închisoarea – după executarea pedepsei.

Pedepse mai blânde decît închisoarea sunt toate celelalte pedepse penale pentru persoanele fizice, indicate în art. 62 Cod penal, excepție făcînd detențiunea pe viață.

Prin urmare, inculpatului Rusnac E. i-a fost stabilită pedeapsa – *munca neremunerată în folosul comunității*, care a fost înlocuită prin încheierea din 24 iunie 2011 în arest, iar potrivit art. 88 alin.(3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv pînă la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculîndu-se o zi pentru o zi, iar în termenul *muncii neremunerate în folosul comunității* – calculîndu-se o zi de arest preventiv pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Antecedentul penal în cazul arestului se stinge odată cu sfîrșitul ultimei zile de arest executat.

Astfel, Rusnac E. a executat pedeapsa stabilită prin sentința anterioară – la 25 august 2011, iar fapta stabilită în speță a fost comisă la 22 august 2012, adică peste 1 an.

Consecințele acestei condamnări sunt înlăturate de art.111 alin.(1) lit.e) Cod penal, iar cele expuse mai sus confirmă *stingerea antecedentului penal în sentința precedentă* și, potrivit art. 34 alin.(5) lit. d) Cod penal, nu se constată starea de recidivă.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Rusnac Evghenii, este în limitele sancțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, care a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, astfel nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal o apreciază ca fiind corectă și legală.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Rusnac Evghenii Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel